

Det er simpelt hen et slag i luften, og det er historieforfalskning, som hr. Frank Aaen her står og bliver ved med at sige. Det stod i avisen, og jeg tror, at alle, der deltog i forhandlingerne, er enige med mig i, at Enhedslisten havde meldt sig ud. Det modsatte var i hvert fald svært at få øje på. Men det kan da godt være, at man sidder derhjemme i studiekredsen, i mørkekammeret osv. og finder ud af, at man alligevel var med, for det burde man være. Men det var Enhedslisten altså ikke, hr. Frank Aaen; ellers skulle man i hvert fald have formuleret sig lidt anderledes.

Til hr. Keld Albrechtsens trøst er der ikke tale om manipulation. Hr. Keld Albrechtsen kan selv gå ind og se, at det, det drejer sig om, højest er 90 kr. om måneden. Det er det, det handler om for de pensionister, som hr. Keld Albrechtsen står og taler om.

Ulla Tørnæs (V):

Selv om denne her debat nu efterhånden har kørt i selvsving i et par timer, så vil jeg nu alligevel starte med at sige, at det er en vigtig debat, fordi den viser, der er grænser. Der er grænser for hvor meget, man kan tillade sig at snyde og bedrage befolkningen, hvor meget man kan tillade sig at tale mod bedre vidende, og hvor meget man kan udnytte befolkningens usikkerhed og frygt for fremtiden. Regeringen har for længst overskredet denne grænse.

Men lad mig alligevel begynde med åbent at erkende, at der i høj grad er sammenhæng mellem, hvad regeringen sagde i valgkampen, og hvad den har gjort siden hen. Sammenhængen er blot omvendt proportional. For sætter man omvendt fortegn foran det, regeringen lovede i valgkampen, passer det ret godt på regeringens faktiske handlemåde efter valget.

Havde statsministeren sagt, at regeringen ville straffe boligejerne og bilejerne, ville befolkningen have vidst, hvad den kunne vente. Men statsministeren sagde det modsatte.

Havde statsministeren sagt, at regeringen ville straffe de fornuftige mennesker, der har sparet op til deres pension, ville befolkningen have vidst, hvad den kunne vente. Statsministeren sagde det modsatte.

Havde statsministeren sagt, at han ville iværksætte et hårdt økonomisk indgreb straks efter valget, ville befolkningen have vidst, hvad man kunne vente. Statsministeren sagde det modsatte.

Og sådan kunne jeg blive ved. Listen over statsministerens mange løftebrud er jo nærmest uendelig. Faktisk har vi heller ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at vi mener, statsministeren på målstregen snød sig til regeringsmagten netop ved at afgive løfter og udstede garantier, som regeringen siden er løbet fra. Med andre ord: Det er åbenbart for enhver, ja, der er vel lige frem tale om en simpel konstatering, når det hævdes, at statsministeren har begået løftebrud over for vælgerne.

Disse mange løftebrud har ført til, at regeringen har mistet vælgerne tillid. Det skyldes i al sin væsentlighed, at regeringen ikke har spillet med åbne kort. Et er, at regeringen har mistet vælgerne tillid, men hvad værre er, ja, så medfører det rent faktisk, at statsministeren har bidraget til at skabe et særdeles uholdbart politisk debatklima, hvor det fremover er vanskeligt for statsministeren at komme ud af busken. Også når det gælder meget vigtige og for det danske samfund meget afgørende temaer.

Tag nu bare hele diskussionen om dansk medlemskab af ØMU'en, hvor statsministeren i den grad kredser om den varme grød uden at melde klart ud. Vi finder det særdeles bekymrende, at vi i dag står over for en på en måde handlingslammet statsminister, der ikke er i stand til at opstille en række klare mål og visioner for den nuværende regering, for hvad den nuværende regering ønsker at nå.

Alt dette skyldes i al sin enkelthed, at statsministeren med sine mange løftebrud i bagagen ikke har den nødvendige autoritet, tillid og respekt hos vælgerne. Det finder vi særdeles bekymrende.

I Venstre stiller vi os dog ikke til dommere over regeringen. I et demokrati er det befolkningen, der dømmer, og i Venstre overlader vi trygt dommen til befolkningen ved næste valg, for selv om vi er helt enige med forespørgeren i, at statsministeren har brudt en række valglofter, har vi svært ved at se, hvad Enhedslisten vil opnå med denne forespørgsel.

Hr. Frank Aaen har jo fra første færd gjort det klart, at Enhedslisten ikke vil vælte Nyrup-regeringen, altså en understregning af, at venstrefløjen fortsat er regeringens parlamentariske grundlag.

Dermed er det vel indlysende, at hele dagens debat for hr. Frank Aaen mere handler om at bejle til Socialdemokratiets utilfredse vælgere, end det handler om at stille regeringen til ansvar for de brudte løfter, og den slags interne